

Nucli de l'Astor

Pujalt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: L'Astor
Emplaçament Sud de Pujalt

Coordenades:

Latitud: 41.68979
Longitud: 1.42713
UTM Est (X): 369106
UTM Nord (Y): 4616530

Classificació

Número de fitxa 08176 - 113
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Castell de Montesquiú](#)
[Santa Magdalena de l'Astor](#)
[Cal Pou](#)
[Cal Carulla](#)
[Cal Mitjanes](#)
[Arc de passatge de l'Astor](#)
[Festa Major de l'Astor](#)

Autoria de la fitxa Dídac Pàmies i Marta Lloret

Descripció

L'Astor té el seu origen en una quadra medieval, formada per un seguit de cases que es tancaven formant un petit nucli clos. De la població fortificada se'n conserva la porta sud, situada sota del casal d'origen medieval de Cal Pou. L'església romànica de Santa Magdalena es trobava fora del recinte, com també casals com el de Can Carulla. Fins fa pocs anys a la part nord encara hi havia una antiga bassa que presumiblement hauria funcionat com a fossat. En època moderna s'hi construïren més cases i se'n consolidaren d'antigues, i no fou fins fa poc que s'ha començat a construir cases a l'altre costat de la carretera. El nucli antic és de petites dimensions, està vertebrat a través de dos carrerons tortuosos i conserva diverses cases de pedra.

Història

L'església de la població, Santa Magdalena de l'Astor (Austor), apareix documentada per primera vegada l'any 1157, quan el bisbe de Vic, Pere Redorta, entregà a la canònica de Santa Maria de l'Estany, la parròquia de Santa Maria de Segur, de la que era sufragània (encara avui dia). Aquesta donació es completà l'any 1176 quan Ponç de Falç, entregà la seva tercera part de les esglésies de la parròquia de Segur a la canònica de l'Estany.

L'any 1332 tornem a trobar esmentada la població de l'Astor (Çastor) en un document de cessió de drets perceptors que el rector de l'església de Segur cedí per un període de dos anys al prevere Berenguer Sabater. En els fogatges de 1358 i 1365-1370, la població de l'Astor passà de cinc focs a set i estava sota domini de Berenguer de Guardia.

La població adquirí major importància a partir de les acaballes del segle XV, quan el castell de Montesquiú fou destruït pel capità Lluç Ferrer del castell de Jorba, dins el marc de la guerra civil catalana que enfrontà el rei Joan II contra les institucions catalanes, pel control polític del principat entre els anys 1462 i 1472. Les fonts documentals conegudes fins avui dia, no deixen clar si l'Astor tenia castell propi i si pel contrari el castell que apareix mencionat a alguns documents, correspon al mateix castell de Montesquiú. Va tenir municipalitat pròpia fins l'any 1845 quan va passar a formar part del municipi de Pujalt.

Bibliografia

- CATALÀ, P. (1990). Els Castells Catalans. Vol 1. Barcelona: Rafel Dalmau.
- GAVÍN I BARCELÓ, JM. (1984). Inventari d'esglésies. Anòia, Conca de Barberà. Vol. 16. Arxiu Gavín. Valldoreix.
- MESTRE, JV. (1994). Les Esglésies romàniques de l'Anoia. La Veu de l'Anoia. Igualada.
- PEIDRÓ, E.; REIG, J. (1994). Arquitectura religiosa romànica de la Comarca de l'Anoia. Unió Excursionista de Catalunya. Barcelona.
- PLADEVALL, A. Dir. (1992). Catalunya romànica. El Penedès, l'Anoia. Vol XIX. Enciclopèdia catalana. Barcelona.
- PLADEVALL, A. [coord.] (1997). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Anoia. Direcció General del Patrimoni Cultural.

